

Laiškas Eduardui Volteriui, 1916-09-01, [iš Maskvos - į Peterburgą].

Gerbiamasai! / Tamista turbūt jau būsi girdėjęs

Gerbiamasai [1]!

Tamista turbūt jau būsi girdėjęs maskviečius, leidžia[nči]us inteligentijos laikraštį. Redaguot ir leist ėmėsi studentijos padedamas dainius Jurgis Baltrušaitis [2]. Vadinsis tas laikraštis „Saulėtekis“ [3]. Jo tikslas — būti dvasios kultūros reiškėju. Kaip pavyks tai pasiekti — išimtinai prigulės nuo energijos ir geros valios sąkeleivių. Laikraštis stengsis jungti kairįjį mūsų visuomenės gaivą (nepartyvį). Eis pamėnesiais.

Ar nesutiktum ir Tamista, Gerbiamasai, remti mus savo raštais — būtumėm be galo dėkingi. Rankraščius siųsti reikėtų: „Москва, Покровский бульв. 4. Ю. К. Балтрушайтису“ [4].

Su gilia pagarba

Red. reik. [5] vedėjas

Balys Sruoga

1/IX — 16

KOMENTARAI

[1] Eduardas Volteris (1856–1941), filologas, etnografas, archeologas; 1885–1918 m. dėstė Sankt Peterburgo universitete, globojo ten studijavusius lietuvių studentus, rūpinosi lietuviškų knygų leidyba.

[2] Jurgis Baltrušaitis (1873–1944), Maskvoje gyvenęs lietuvių poetas, įsijungęs į rusų simbolistų judėjimą.

[3] Planuotas mėnesinis laikraštis *Saulėtekis* BS studijų metu Maskvoje (1916–1918) nebuvo išleistas.

[4] „Москва, Покровский бульв[ар] 4. Ю[ргису] К[азимировичу] Балтрушайтису“ ~ *rus* = „Maskva, Pokrovskio bulv[aras] 4. J[urgiu] Baltrušaičiui“.

[5] Red. reik. ~ *santr* = Red[akcijos] reik[alų].